HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שבועות שתים פרק ראשון שבועות ד.

מסורת הש"ס

א) [יבמות ל, ופ"ק], ב) לקמן לו. מכות יג: סוטה ה. זבחים קו. מנחות [לו:] לט: עירובין לו. ע"ז נח:, ג) [שבת קנד. עירובין יז: ב"ק עד: סנהדרין פו: מכות יג:], ד) מכות יג:, ה) [ב"ק ז: ופ"ק], ו) רש"ל לעיל לפסחים לעיל טעמא דפסיקא לתניא, ז) [מכות יג.], ח) [סכי. רש"ל], ט) [ועי' מוספות מולין מג. ד"ה והא], י) ויקלן. יעב"ן.

תורה אור השלם

1. אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל דָּבָר טָמֵא אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם:
אוֹ כִי יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם:
ויקרא ה ב, ג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הא לאו הכי וכו' לכ"ע (ליט מייב בהעלם קדש ומקדש) מ"מ וכ"ה ס"ל אינו חייב אלא בהעלם טומאת קדש ומקדש: (ב) תוס' ד"ה אבל וכו' להוי התראת ודאי ומתני' דפ"ג איירי בהתראת ספק ולעולם מרוייחו פטיר להו וכו' אחין זו מעשה וי"ל כנ"ל:

מוסף רש"י

אינו חייב אלא אחת. לאחין שבועה אלא על שבועה (לקמן כא. כז:) דכיון דנפשע שבועה לשבועה, הוה לה שבועה אחת שיהא לקיים את המעות, ואנן במתניתין דפטור (לקמן כא.). **זו היא שבועת ביטוי.** דקתמר קרא לבטוי כשפתים לרבות אף להטיה וגו' וזו היא שבועת ביטוי שמוציא בשפתיו שלא יאכל פלוני ואוכלו, כך, אבל לא גזל מידי לחבריה, אבל שבועת העדות ושבועת הפקדון מביא על הזדון כשגגה בפסח (תמורה ג:). **לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד.** לאזהרת דבר שחייבין עליו מיתת ב"ד שחייבין כרת על זדונו ומלקות על שגגתו. **אבל אוכל ולא אבל לא לקי.** לפי שלא נאמר לאו בפירוש אלא בלשון עתיד, לא תאכל כל נבלה, ולא בלשון עבר, לא אכל כל נבלה, כדאמרינן בפרק כל הבשר (חולין קמא.) גבי לא תבשל גדי בחלב אמו, לא בשל ולא אכל ולא כלום, אלא לא תבשל בעתיד, ולא תאכל בעתיד, ולא תהנה בעתיד, אבל בשר שנתבשל כבר מותר לאכלו ולהנות בו, ולא אכל לא לקי. **אבל אוכל ולא אבל לא לקי.** לפי שלא נאמר לאו בפירוש אלא בלשון עתיד, לא תאכל כל נבלה, אבל לא אכל כל נבלה, לא לקי, אלא אם כן אכל כזית בכדי אכילת פרס, כדאמרינן בפרק כל הבשר (חולין קמא.) גבי לא תבשל גדי בחלב אמו, לא בשל